Quelle: http://manuscripta.at/?ID=35453
Copyright: Neustift/Novacella, Augustiner-Chorherrenstift

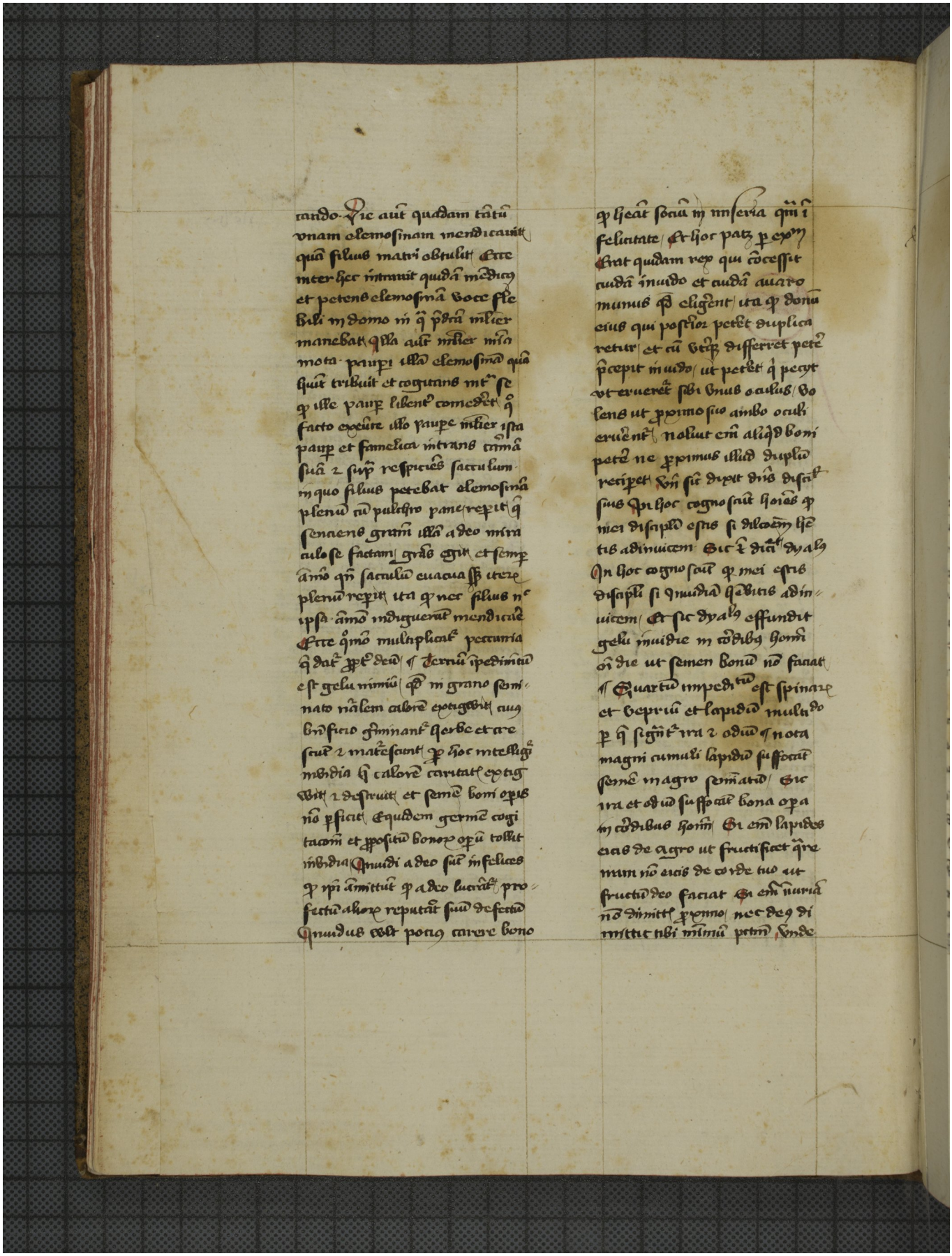

tando. Sic aut quadam tãtũ
vnam elemosinam mendicauit
quã filius matri obtulit. Ecce
inter hec intrauit quidã medicus
et petens elemosinã voce fle
bili in domo in q̃ pbrũ mulier
manebat. Illa aut mulier mlto
mota pauper illũ elemosinã quã
fuit tributũ et cogitans mt̃ se
q ille pauper libenter comedet q̃
facto excitare illo pauper mulier ipsa
pauper et famelica intrans tunicã
suã 2 sup̃ respiciẽs sacculum
in quo filius petebat elemosinã
plenũ cũ pulchro pane repit q
senaens grũm illã a deo miracu
lose factam. Grãs agit et semp
amo qm̃ sacculũ euacuatũ ut ipse
plenũ repit. Ita q nec filius nec
ipsa amo indiguerũt mendicare
Ecce homo multiplicat pecunia
q dat̃ ppter deũ. ¶ Tertiũ impedimentũ
est gelu minutũ. Qd in grano semi
nato nãlem albere extinguit. aug
bn fructo gminant̃ herbe et are
scũt 2 mat̃ fiant. Q hoc intelligũ
mundia q̃ calore caritat̃ extin
guit 2 destruit. et semẽ boni opis
nõ pficit. Equidem germẽ cogi
tacõm et ppositũ bonor opũ tollit
mundia. Inuidi a deo sũt infelices
q rpi amittũt q a deo lucrãt̃ pro
fectũ alior reputãt suũ detrimẽtũ
Inuidus est porro carere bono
q heat socũ in miseria qm̃ i
felicitate. Et hoc patz p exẽm
Erat quidam rex qui concessit
cuidã inuido et cuidã auaro
munus qd eligent. ita q donũ
eius qui posterior petet duplicã
retur. et cũ ille q̃ differret petẽ
pcepit inuido. ut petet q pcept
vt eruerẽt sbi vnus oculus. Bo
lens ut primo suo ambo oculi
eruẽnt. Noluit cũ aliqd boni
petẽ ne ppinquus illud duplicã
recipet. Non sic dicit dns disci
pulis. Qui hoc cognouerũt homẽs q
mei discipli estis si dilexẽrit̃ hõ
tis adinuicem. Sic t̃ dicit̃ dyabo
In hoc cognouerũt q mei estis
discipli si inuidia habueritis adin
uicem. Et sic dyabo effundit
gelu inuidie in cordibus hom̃
oi die ut semen bonũ nõ fructat
¶ Quartũ impedimẽtũ est spinarũ
et bepriũ et lapidũ multũdo
p q signãt̃ ira 2 odium. Q nota
magni cumuli lapidũ suffocant
semẽ in agro seminatũ. Sic
ira et odium suffocat̃ bona opa
in cordibus hom̃. Ei cui lapides
eras de agro ut fructificet ãre
mum nõ eras de corde tuo ut
fructũ deo faciat. Ei cui iuria
nõ dimittit. primo. nec deq di
mittit tibi minũ petũ. Vnde